

ת"פ 31336/11/16 - מדינת ישראל נגד ממוס מוקאזדה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 31336-11-16 מדינת ישראל נ' מוקאזדה 10 מרץ 2019

לפני כבוד השופטת מיכל ברק נבו

מדינת ישראל המאשימה

על ידי פרקליטות מחוז מרכז - עו"ד אביטל פינק

נגד

ממוס מוקאזדה הנאשם

על ידי בא כוחו עו"ד ניר שלום

גזר דין

הרקע וכתב האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת הריגה, לפי סעיף 298 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 [חוק העונשין], ועבירה של נהיגה בשכרות, לפי סעיף 62(3) יחד עם סעיף 64ב(א)(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. בתיק נשמעו ההוכחות עד תום, אולם בטרם שמיעת הסיכומים, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. בהתאם, ביום 14.10.18, התרתי את חזרת הנאשם מכפירתו והרשעתי אותו, על פי הודאתו, בעבירות שיוחסו לו. לבקשת הסנגור, הוריתי על הפנייתו של הנאשם לשירות המבחן בטרם הטיעונים לעונש, וזאת לצורך קיום פגישה שמטרתה הכנתו למאסר והגשת תסקיר בעניינו.

במסגרת ההסדר, הוסכם בין הצדדים כי לעניין העונש, יעתרו במשותף להטלת 36 חודשי מאסר בפועל; התביעה תטען ל-15 שנות פסילה של רשיון הנהיגה, בעוד ההגנה תבקש להסתפק ב-10 שנות פסילה. עוד הוסכם כי יוטלו מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ופיצוי למשפחת המנוחה, לשיקול דעת בית המשפט.

2. על פי כתב האישום שבו הודה הנאשם, עובר ליום 20.5.16 ובסמוך לו, צרך הנאשם סם מסוכן מסוג קנאביס. ביום 20.5.16, בסמוך לשעה 10:55, נהג הנאשם ברכב משא מסוג שברולט סוואנה בהוד השרון. הנאשם נהג ברכב כשהוא שיכור, שכן בגופו נמצא באותה עת החומר THC - oic acid, שהוא תוצר חילוף החומרים של החומר הפעיל בקנאביס, בריכוז של 716 ng/ml.

הנאשם נהג ברכב ברחוב ז'בוטינסקי מכיוון מזרח למערב, והתקרב לצומת הרחובות ז'בוטינסקי-שביל התיכון. מדובר בדרך דו-מסלולית ודו-נתיבית, כשמסלולי הנהיגה הנגדיים מופרדים באי תנועה בנוי, שעליו גדר מתכת וגיוון. לפני הצומת, בכיוון נסיעת הנאשם, יש מעבר חציה על פס האטה וכ-22 מטר לפני מעבר החציה מצוי פס האטה על הכביש. תנאי הדרך היו טובים, שדה הראיה בכיוון נסיעתו היה פתוח למרחק של כמעט 200 מטר וניתן היה להבחין במעבר החציה ממרחק 112 מטר. המהירות המירבית המותרת במקום היא 50 קמ"ש.

הנאשם נהג ברכבו בנתיב השמאלי. באותה עת, לפני רכב הנאשם ובכיוון נסיעתו, נסע באיטיות רכב שברולט הנהוג בידי

נהגת, שנהגה את רכבה ישר, בחלקו הימני-אמצעי של הכביש. כמו כן, במסלול הנגדי לכיוון נסיעת הנאשם, נסע רכב נהוג בידי **נהג**. באותה עת עמדה **כרמלה רותם** ז"ל [כרמלה או המנוחה] על אי-התנועה של מעבר החציה, בין שני הנתיבים - דהיינו, משמאל בכיוון נסיעת הנאשם - כשפנייה לכיוון דרום, וכשהיא אוזנת בעגלת תינוק ובה נכדתה הפעוטה [הנכדה או רום].

רכבה של הנהגת חלף על פני פס ההאטה, התקרב למעבר החציה והאט את מהירות נסיעתו. הנאשם לא היה ער להאטת רכבה של הנהגת הנוסע לפניו, ומשהבחין בכך באיחור, הסיט בחוזקה את ההגה לשמאל. חרף הסטת ההגה, פגע הנאשם עם חזית ימין של רכבו, בחלקו האחורי-שמאלי של רכבה של הנהגת. מיד לאחר מכן, וכשהוא לוחץ על דוושת ההאצה, המשיך הנאשם בנסיעה לכיוון צד שמאל, עלה עם רכבו על אי התנועה, פגע והפיל חלק מגדר המתכת ופגע בעוצמה בכרמלה באמצעות רכבו. לאחר הפגיעה בכרמלה, המשיך הנאשם בנסיעה, עבר לנתיב הנגדי ופגע עם חזית רכבו ברכב מסוג לקסוס שחנה בצד הכביש, וכן חסם את דרכו של רכבו של הנהג, אשר כתוצאה מכך פגע עם חזיתו בדופן ימין של רכב הנאשם.

כתוצאה מהפגיעה, סבלה כרמלה מפגיעת ראש קשה ומפגיעה רב מערכתית ומותה נקבע במקום. כתוצאה מהפגיעה ברכביהם של הנהגת ושל הנהג, סבלה הנהגת מכאב בצווארה, מבחילות והקאה, והנהג סבל מבחילה, סחרחורות וכאב בכתף שמאלית. כן ניזוקו הרכבים של הנאשם, של הנהגת, של הנהג, ורכב הלקסוס.

במעשיו נהג הנאשם ברכבו כשהוא שיכור, לא שם לב כנדרש למתרחש בכביש ובמקום לבלום את רכבו, הוא סטה לנתיב הנגדי, תוך מעבר על אי התנועה הבנוי ודריסתה למוות של כרמלה ז"ל.

תסקירי שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 31.12.18, פורטו נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם: בן 42, נשוי ואב לשתי בנות, מתגורר בנתניה עם משפחתו. הנאשם בעל תעודת בגרות חלקית, גויס לצה"ל אך שירותו היה חלקי, לדבריו לנוכח קשיים כלכליים של משפחתו. לאורך השנים עבד בתחום הבנייה, תחילה כשכיר ובהמשך כקבלן בנייה עצמאי במשך 19 שנים. מאז ביצוע העבירות, תאר צמצום תעסוקתי ועבודה מזדמנת בשיפוצים. הנאשם ציין כי בנותיו המתבגרות אינן מודעות באופן מלא למצבו המשפטי, וביטא קושי משמעותי בכל הקשור לפרידתו הצפויה מהן וסביב השלכות שליחתו למאסר.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות, ומאז ביצוע העבירות בתיק הנוכחי לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים. גיליון רישום התעבורה של הנאשם מעלה כי הוסמך לנהוג בשנת 1992 ובעברו 44 הרשעות, מרביתן בגין נסיעה ללא חגורה, ברכב לא תקין, נהיגה ללא רישיונות, שימוש בטלפון בזמן נהיגה. בעשור האחרון, הורשע בעבירות הכרוכות בסיכון משמעותי, בכלל זה נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף, מהירות, נהיגה בהיותו שיכור, ופקיעת רישיון רכב. שירות המבחן התרשם כי בצד הימנעות מפלילים, בהיבט התעבורתי ניכרת נטייה להתנהלות בעייתית חזרתית, תוך העמדת אחרים בסיכון וללא שיקול דעת. הנאשם חזר והכחיש שימוש בסמים, וציין כי לאורך השנים נחשף בחוג חבריו לשימוש של אחרים בקנאביס, אולם לא התנסה בעצמו. כאשר לשימוש באלכוהול, ציין כי צורך באלכוהול לאורך השנים, לתפיסתו - באופן מבוקר ובנסיבות חברתיות בלבד. בהתייחס להרשעתו הקודמת בנהיגה בשכרות, משנת 2011, ציין כי אכן שתה אך חווה עצמו כשיר לנהיגה. לדבריו, לאחר אותו ארוע ובעקבות סנקציות שהוטלו, שינה התנהלותו והקפיד שלא לנהוג לאחר בילוי

שכלל שימוש באלכוהול.

במסגרת ההליך הנוכחי, זומן הנאשם למסירת בדיקות שתן בשירות המבחן. בבדיקה הראשונה נמצאו שרידי סם קנאביס, אך הנאשם חזר ושלל שימוש, ביטא כעס ותסכול וטען לטעות. שתי בדיקות עוקבות שמסר כשבוע לאחר מכן, העלו כי היה נקי משרידי קנאביס. שירות המבחן ציין כי אין ביכולתו להעריך אם מדובר בטעות בבדיקה, או בשרידיים שנותרו משימוש מרוחק יותר. בהתייחסו לנסיבות התיק, שלל הנאשם כי נהג תחת השפעת קנאביס, וביטא קושי להבין את ממצאי הבדיקות שנערכו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נמנע באופן הגנתי מלחבר בין היותו תחת השפעה, לבין רשלנותו כנהג, כי לנאשם עמדה קורבנית, והוא מתקשה להתמודד באופן ישיר עם בחירותיו השוליות והסיכון שלקח.

הנאשם מסר כי זוכר את עצמו נוהג ואת נהגת השברולט לצדו, כאשר בהמשך לכך נוצר חלל בזכרוננו, ולאחר שהתעורר ברכב, פעל בניסיון לחלץ ולהציל את המנוחה. שירות המבחן סבר כי חלל זה בזכרוננו מעסיקו רבות, כשלמעשה אינו מבין את השתלשלות התאונה ונסיבות המעבר לצדו השני של הכביש ואבדן השליטה על הרכב. נראה כי חווית חוסר השליטה בתאונה נמשכת עד היום ומייצרת חוויה עמוקה של אבדן שליטה על חייו, וחוסר אונים למול ההתפתחויות המשפטיות בעניינו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם, באופן הגנתי, מתקשה להתייחס לעובדות כתב האישום, נוטה להישען על הסברים אפשריים שונים לקרות התאונה, בכלל זה מצבו הרפואי באותה עת, שיתכן שהוביל לאבדן הכרה, או התנהגות מצד נהגת השברולט. התייחסויותיו של הנאשם שיקפו קושי משמעותי מצדו להכיל את משמעות מציאתו אחראי למותו של אדם אחר. במשך תקופה ארוכה, במהלך ניהול ההוכחות וכן כיום, הנאשם מחפש למלא את הפער בזכרוננו, באופן שמצמצם את אחריותו לתוצאה הקטלנית.

לצד זאת, הנאשם ביטא כאב מתמשך וחווית אשמה כבדה, כשהוא מכיר בכך שרכבו פגע במנוחה והביא למותה. שירות המבחן סבר כי תפיסתו משקפת קושי לשאת בעול האשמה הכבד, מתוך תפיסה עצמית נורמטיבית. הנאשם תאר עיסוק במנוחה ורצון לגלות עוד על אודותיה, מסר כי נושא תפילות לעילוי נשמתה, והתייחס באופן אמפתי למשפחתה, כשתיאר הבנה לכאבם ותקווה כי העונש שיוטל יקל על סבלם. מתיאוריו עלה כי חלה התדרדרות במצבו הרגשי והתפקודי. התסמינים פחתו בהדרגה, אולם עודנו מתמודד עם מצב רוח ירוד, עיסוק רב במנוחה והאשמה עצמית, לצד חרדה גבוהה סביב ההליך המשפטי. הנאשם עסוק רבות בגזר הדין, מבין כי נדרש לשאת בתוצאות מעשיו ופועל להסדיר את ענייניו, מכיר באפשרות שהדבר יאפשר תחושת כפרה והקלה בחוויית האשמה, כמו גם הקלה על משפחת המנוחה. מתוך הקושי להכיל את משמעות פגיעתו למוות באדם אחר, השקיע הנאשם כוחות בניהול הוכחות בתיק, כשלמערכת השירות, נעשה הדבר מתוך צורך להרחיק מעצמו את האחריות ולדבוק בדימוי החיובי שיצר כלפי משפחתו וסביבתו. נראה כי ההרשעה בעבירת ההריגה, כמו גם חשיפתו כמי שצרך חומרים ונהג - מהווה פגיעה נוספת וקשה בדימויו, ולפיכך נוטה להגיב כלפיה באופן הגנתי ונמנע. עם זאת, ברמה הרגשית והערכית, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מכיר באחריותו, חש בכאב נוכח פגיעתו במנוחה, ומתאבל על מותה.

בהתייחסו לגורמי סיכון להישנות התנהגות בעייתית, צוינו חומרת העבירה והרשלנות שבנהיגתו של הנאשם, השאלה בדבר שימושו לרעה בחומרים, הרשעותיו החוזרות בתחום התעבורה וקשייו להתייחס באופן מלא לאחריותו לביצוע העבירות. כאשר לגורמי סיכוי לשיקום, צוינו היעדר דפוסים עברייניים קבועים, הימנעות הנאשם מנהיגה מאז קרות התאונה והיערכותו לפסילת רישיון לתקופה ארוכה. עוד צוינו הבנתו המעמיקה וחיבור רגשי לנזק שגרם בתאונה, יכולתו להתייחסות אמפתית כלפי הנפגעים, והיערכות לנשיאה בעונש. שירות המבחן התרשם כי התוצאה הקשה של התאונה, כמו גם ההליך המשפטי, מהווים גורם הרתעה משמעותי עבורו, וכי לנוכח תקופת הפסילה הצפויה, פוחת עוד הסיכון מפניו.

באשר לאורך המאסר, המליץ שירות המבחן להתחשב בהתייחסות הנאשם למנוחה ולמשפחתה מתוך אמפתיה כנה, כמו גם במחירים הכבדים הכרוכים מבחינתו במעורבות בתאונה, מבחינה רגשית, כלכלית ומשפחתית. בנוסף, הומלץ כי ייצאו העונש ידחה בתקופה בת חודשיים, שבה יסייע שירות המבחן לנאשם בהליך מיון מוקדם מול שב"ס, במטרה לשבצו במסגרת ההולמת את מאפייניו וצרכיו. בזמן הדחייה, ביקש שירות המבחן לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית למי שהורשעו בגרימת מוות ברשלנות או בהריגה בתאונות, ובהם מתקיים שיח בין אנשים המתמודדים עם משבר דומה, במסגרת תומכת ומכילה. שירות המבחן ציין כי במסגרת הקבוצה קיים דגש על היערכות לנשיאה בעונש, באופן המסייע לנהגים בהתמודדות עם המעבר לתנאים לוחצים ומורכבים.

בתסקיר מיום 20.2.19, חזר שירות המבחן על התרשמותו, שלפיה יוכל הנאשם להיעזר בטיפול למי שהורשעו בעבירות דומות, בקבוצה טיפולית ייעודית. במהלך תקופת הדחייה, השתלב הנאשם בקבוצה כאמור והגיע למפגש הראשון מתוך חמישה. ניכר היה כי הנאשם מתקשה בהתמודדות הישירה עם התכנים שעלו, ועל אף תיאוריו את עצמו כמי שמסוגל להתמודד בכוחות עצמו, בלט כי התייחסותו לאחרים היו בעלות אופי השלכתי והגנתי, וכי מצבו הרגשי מורכב. הנאשם בחר שלא להמשיך את השתתפותו בקבוצה, ולוותר על מענה טיפולי זה. בשיחה פרטנית עם שירות המבחן, חזר ותיאר כי התקשה עם התכנים שהעלו האחרים בקבוצה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מכיר במשמעות מותה של המנוחה וכואב את תוצאתה הקשה של התאונה, וכן מכיר בכך שהוא אחראי לה, בהיותו הנהג ברכב הפוגע. עם זאת, שירות המבחן סבר כי הנאשם אינו מסוגל בשלב זה להכיל את משמעות חומרת העבירה המיוחסת לו, כאשר המפגש עם אחרים שהתייחסו בפתיחות למעשיהם, הגביר חרדה מצדו והקשיח מנגנוני הגנה, עד כדי הימנעות, ובחירה לסגת מהתהליך הקבוצתי. בשיחה פרטנית, מסר הנאשם לשירות המבחן כי כיום הוא נערך לנשיאה בעונש, עובד באופן אינטנסיבי ופועל להסדרת חובותיו. הנאשם ביטא רצון להמשיך הקשר עם שירות המבחן במסגרת פגישות פרטניות, כדי שזה יוכל לסייע לו בהיערכות לנשיאה בעונשו וכן בהליך מיון מוקדם מול שב"ס.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ראיות לעונש: מטעם המאשימה העידו בני משפחת המנוחה. אלה, יש לציין, הגיעו לכל הדיונים בתיק, ועל אף האיפוק שהפגינו והתנהגותם האצילית, לא ניתן היה לטעות בכאב הרב שהוא נחלתם.

דורון רותם, בעלה של המנוחה, ביקש לדמיין בהילוך איטי את כרמלה עומדת על אי התנועה, רואה את הרכב הענק במרחק סנטימטרים ממנה, גלגליו שוברים את עמודי הברזל שמפרידים ביניהם כאשר הנהג ממשיך ללחוץ על דוושת הגז והיא יודעת שבעוד רגע תמו חייה ואולי גם חיי הנכדה שליטה. הוא ביקש לדמיין את תחושת הבעתה וההלם שחשה, כאשר אז קיבלה מכה בחלק הקדמי של גופה, נפלה אחורה ונסחבה על ידי הרכב על הכביש. דורון סיפר שהבדידות וחסרונה של כרמלה לא מאפשרים לו להירדם, ותאר איך חושב על הארוע כל לילה, על מחשבותיה ורגשותיה של כרמלה בשניות האחרונות, בפרט לנוכח דברי עדי הראיה שמסרו כי עדיין נשמה כשהוציאו אותה מתחת לאוטו. ילדיהם, קצינים ולוחמים, נעזרו בחוכמתה של כרמלה גם בגיל שלושים, וכיום נזקקים לתחליף בדמות יועצים פסיכולוגיים, על מנת להתגבר על הטראומה שעדיין מלווה אותם כל יום. הנכדה, שכיום מתקרבת לגיל 4, אינה יכולה להביע את עצמה ולספר כיצד הוטלה חבולה וצורחת על הכביש, וסבתה שאהבה אותה אינה נחלצת לעזרתה.

דורון מסר כי המשפחה מכבדת את הפרקליטות ואת בית המשפט, לא גייסה את התקשורת לצדה, האזינה בקשב רב לעדויות ולכל הפרטים שאין מנוס מלהיכנס אליהם בהליך משפטי שכזה. עם זאת, לעיניהם עומדת כל הזמן הסיטואציה שנהג, שדרך קבע נמצא בחברת מעשני סמים, מעשן איתם, הורשע בעבר בנהיגה בשכרות, ממשיך לעלות על רכבו וסתם כך לוקח חיי אישה, הופך באחת חיי משפחה שלמה לכאוס, לחיים שלעולם לא יחזרו למה שהיו. המשפחה קיבלה את עמדת הפרקליטות שנדרש הסדר, אך לא הסכימו לפשרה שלא תכיר בהריגתה של כרמלה על ידי הנאשם, ולא הסכימו לנוסח שאמר כי נעלמה מחייהם בגלל שמישהו גרם ברשלנות למותה. זוהי לא רשלנות, אלא פשע וחוסר אכפתיות לחיי אדם. המשפחה קיבלה את ההסדר בלב כבד, שכן הנהג הפוגע יחזור לחייו הנורמליים, בעוד חייהם לא יחזרו למה שהיו, מכיוון שנהג אחד, "נורמטיבי", החליט לנהוג לאחר ששעות קודם לקח "שכטה" ויצא לדרך מעורפל. נהג שצבר למעלה מ-40 עבירות תנועה, שהורשע בנהיגה בשכרות, בוודאי קיבל עונש מגוחך של שלילה לכמה חודשים, שלא השפיע עליו והוא לא למד ממנו.

דורון ביקש לומר כמה מילים על כרמלה: דוקטור, שעבדה שנים במכון של בית החולים בילינסון באוניברסיטת תל אביב בחקר הסרטן, ושהתה עם המשפחה בשליחויות לארצות הברית במכוני המחקר המפורסמים בעולם. כרמלה הייתה בת 64 והתכוונה להמשיך לעבוד עוד שנים רבות כפי שמקובל במכוני המחקר. היא חיה ונשמה ספורט, הייתה שוחה בבקרים לפני העבודה, ומשתתפת בריקודי עם בערבים. מעל לכל הייתה סבתא מסורה בצורה בלתי רגילה לנכדיה, אספה אותם פעמיים בשבוע מהגן ובילתה איתם עד הערב, גידלה למופת את שלושת ילדיה, והייתה חברתו, רעייתו, שותפתו לחיים משך 36 שנים קצרות, ותכניות לבילוי משותף לעת פרישה נשארו תלויות באויר.

דורון התייחס לתיאור הנאשם כנורמטיבי, כאשר הנורמה היום היא לשתות לשוכרה, לעלות על רכב, לדרוס בני אדם, לרצות שנות מאסר קצרות, וזהו. הנורמה היא שבדומה לנאשם, מי שהיו איתו באותו ערב סיימו גם הם להנות מהסמים ועלו איש-איש לרכבו. דורון קרא לבית המשפט לשנות את הנורמה, ולהוריד נהגים כאלה מהכביש לצמיתות. לדבריו, עונש חמור אינו רק עונש, אלא גם מסר לאותה חבורת אנשים המעשנים חשיש, שאולי יסייע להציל עוד אם בישראל.

עמית רותם, בנה של המנוחה, תאר את יום הארוע כיום שישי שטוף שמש, כאשר בנו היה בגן, אשתו בסידורים טיפוסיים של יום שישי, ורום, בתו הקטנה, הייתה חולה, וכהרגלו פנה לאמו לעזרה. כרמלה החליטה, היות שהיה יום יפה, לקחת את רום לסיבוב קצר בשכונה. עמית ואביו היו בבית בהוד השרון כשהטלפון צלצל. הוא זוכר ששמע את אביו מבוהל. בטלפון הייתה אחותו, ענבר, והתברר שהיא הייתה בעיצומה של שיחת טלפון עם כרמלה כששמעה רעש חזק ומיד השיחה התנתקה. אביו מיד זינק לרכב ונסע לבדוק איפה כרמלה. עמית סיפר שהוא זוכר את שיחת הטלפון מאביו ואת טון הדיבור שלו, כשאמר "עמית, תגיע לקניון מיד, משהו רע מאוד קרה". עמית רץ במורד הרחוב והבחין במהומה רבה בסמוך לקניון. הוא חצה את חבלי הסימון של המשטרה ושם חזה במחזה שלעולם לא יעזוב אותו: על הכביש שכבה אמו חסרת תזוזה, חולצתה הייתה פתוחה מעל החזה ופרמדיקים של מד"א ניסו לבצע בה החיאה. הרחוב היה מלא באנשים שסימני פאניקה על פניהם, כאשר פתאום אביו הגיח והעביר לידי את רום, שפרצופה היה מרוח בתמהיל של דם, פיח שחור ונזלת. היא בכתה וצעקה ללא שליטה, ובאותו רגע דחפו הפרמדיקים אותו ואת רום לתוך האמבולנס.

עמית סיפר כי האבדן הפתאומי של כרמלה אינו נהיה קל עם הזמן, ושאמו הייתה מרכז המשפחה. אביו לא רק נשאר בלי אשתו היקרה, שבלעדיה הבית יותר בודד ושקט, אין מוזיקה המתנגנת מהרדיו שהייתה מקפידה לשים בזמן שבישלה או עבדה על המחקר בחדר העבודה. אחיו ואחותו לא רק איבדו אמא, אלא את הקול המסביר והתומך במשפחה. אשתו לא רק איבדה את חמותה, אלא חברה שבילתה עמה כל יום שישי בשיחות ארוכות. ילדיו לא רק איבדו סבתא, אלא אדם שהיה פעיל מאוד בגידולם ובחינוכם. בנו עדיין לא מבין לאן הלכה סבתא כרמלה, ורום הקטנה בכלל לא

יודעת לזהות אותה היום. הוא עצמו איבד את אחד האנשים שהכי השפיעו עליו לאורך חייו, הוא ואמו היו חברים טובים, הקפידו לדבר כל בוקר בדרך לעבודה, והיא הייתה עבורו מקור לגאווה, השראה והכוונה. הארוע הפתאומי הותיר אותו שבור, ולפני כשנה התחיל לחוות התקפי חרדה קשים, כנראה בשל הטראומה של אותו יום. עמית ביקש להדגיש שאמו לא נהרגה כתוצאה מגורל עגום, היא הייתה על המדרכה לאחר שסיימתה לחצות את הכביש, מוקפת במעקי בטיחות. היא לא חצתה כביש סואן, אלא מעבר שכונתי בכביש מרובה בפסי האטה. היא לא הייתה חסרת ריכוז, ואף היה שם רכב שעצר עבודה. כרמלה נהרגה בידי נהג תחת השפעה של סמים, בזמן שנהג בצורה לא אחראית ואיבד את השליטה על הרכב בצורה כל כך פרועה, שגם לאחר שפגע ברכב במעבר החציה המשיך במסע ההרס שלו, פגע בשני עמודי בטיחות, פגע בכרמלה ובעגלה של רום, המשיך לצדו השני של הכביש ונעצר רק כשנכנס בשני רכבים חונים.

עמית סיים את דבריו כשסיפר כי הוא רואה את אמו בכל מקום, במעברי חציה, בחלומותיו, ובמיוחד בעיניה של רום. הוא ציין כי הוא מבין שבית המשפט לא יוכל להחזיר את אמו לחיים, אבל לפחות יוכל לעשות צדק עם משפחתו, שתראה את מי שהרג את כרמלה מקבל את מה שמגיע לו.

דנה רותם, כלתה של המנוחה, אימה של רום, סיפרה כי ביום הארוע השתנו חיי המשפחה מקצה לקצה, כאשר בנס לא הייתה האבדה כפולה. חיי המשפחה אינם אותם חיים, מאז הארוע הם עסוקים בשאלת הקיום, בהתמודדות עם האבדן והרצון העז לחזור לחיי שגרה, לחייך שוב ולנהל חיי משפחה תקינים. דנה תיארה את תחושותיה כאילו מאז הארוע הנאשם הוא הצופה מהצד, שמשך שנתיים ושמונה חודשים לא מביע כל רגש או חרטה, כאשר את הודאתו מסר רק כדי לסיים עם ההליך. היא תיארה את תחושותיה כאילו הארוע קרה למעשה רק לנאשם ולא למשפחתה, כאילו הנאשם הוא שנקלע לסיפור מקרי. לדבריה, האבסורד שבסיפור הוא שבעוד שנתיים ושמונה חודשים הוא יחזור לחיי הרגילים כאילו כלום לא קרה, ויכול לחזור לשגרתו הקודמת. כאשר הנאשם ישתחרר, המשפחה תתחיל בהתמודדות נוספת, הפעם של בתם שהייתה גם היא מעורבת, ושפגיעותיה הפיזיות אמנם נעלמו, אך במקומן מופיעים סימנים אחרים של שאלות ותהיות, כמו בכי בחנייה או כשרכב גדול מתקרב, הלחץ לחגור חגורה ושנהגים ישמרו על חוקי התנועה. דנה העלתה תהיות בדבר התשובות שיאלצו לספק לשאלותיה הקשות הצפויות של רום, ובפרט בדבר העובדה שהיא עצמה שרדה, והאם ניתן היה להימנע מהארוע ותוצאותיו. דנה ציינה כי דינו של הנאשם הוא גם מסר לציבור כולו, שכן ציבור הנהגים צריך לזכור כי הוא אחראי למעשיו על הכביש וכי הרכב יכול להפוך לכלי הרג בכל רגע נתון וללא תכנון מוקדם.

ענבר רותם, בתה של המנוחה, מסרה כי בעת הארוע הייתה בשיחת טלפון עם אמה, כששמעה רעש והשיחה התנתקה. תחילה חשבה שהטלפון נפל על הרצפה, ולכן ניסתה לחייג חזרה מספר פעמים, כאשר מצלצול לצלצול התחילה להבין שמשוהו קרה. אז הרימה טלפון לאביה, שחזר אליה לאחר מספר דקות שהרגישו כמו נצח, ואמר לה להגיע למקום. ענבר חשבה שמדובר בתאונה קטנה, התקשרה לאחיה עודד וביחד נסעו לקניון, נסיעה שלא תשכח ושבח הרגישה איך היא ואחיה מתפללים לבשורות טובות. ענבר סיפרה כי ראתה את משפחתה כנורמטיבית ואף מוצלחת, קצינים בשירות המדינה, אביה מתנדב במשטרת התנועה הארצית, והמשפחה כולה מקדישה את חייה לעזרה, התנדבות וסיוע. מאז הארוע המשפחה השתנתה. ימי שישי אינם אותו דבר, התפקידים שביצעה כרמלה עברו לאחרים, היא עצמה ביומיום חוזרת מהעבודה ולא משוחחת בטלפון עם אמה כפי שנהגה, אמה לא זכתה להיות בחתונתה, לא ליוותה אותה בקניית הדירה הראשונה שלה, ולא תהיה שם לעזור בגידול ילדיה. ענבר חזרה על מה שמסרו כבר בני משפחתה, בדבר ההרתעה שאינה מספקת, כך שארוע יחיד כזה יכול לשנות עולם שלם של משפחה. היא הביעה תקווה כי ההליך יסתיים בעונש מוצדק, שיחזק את ההרתעה.

טיועוני המאשימה

5. התובעת ביקשה להדגיש את עברו התעבורתי של הנאשם, שלעומת היעדרו של עבר פלילי, מונה 44 הרשעות קודמות במגוון עבירות, לרבות נהיגה בשכרות. התובעת פירטה את השיקולים השונים שנלקחו בחשבון לקראת ההסדר בין הצדדים: חומרת העבירה והתוצאה הטרגית, אל מול הקשיים הראייתיים בתיק, הודאתו של הנאשם ולקחת האחריות מצדו, גם אם בשלב מאוחר בהליך, והעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי.

ב"כ המאשימה הפנתה לשני התסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם, שצינו התנהגות בעייתית בהיבט התעבורתי. על בסיס האמור, בין היתר, ביקשה התובעת לקבל את עתירת המאשימה לפסילה בפועל כמו שהיא, בפרט באיזון עם עונש המאסר בפועל.

באשר לרכיבים הכספיים, הפנתה התובעת לדברי שירות המבחן שציין צער וחרטה מצד הנאשם, וטענה כי ראוי שהדברים יקבלו ביטוי בדרך של פיצוי. בהתאם, לא עתרה להטלת רכיב של קנס, בנימוק כי ראוי שהכסף שייצא מידי הנאשם יופנה ישירות למשפחה.

לבסוף הפנתה ב"כ המאשימה למספר פסקי דין, שאליהם אתיחס בפרק הדיון וההכרעה.

טיעוני ההגנה

6. ב"כ הנאשם התייחס לניהול ההוכחות בתיק, וטען כי הדבר סייע בהבנת התמונה הראייתית, לרבות סתירות שעלו באשר להתנהלות הנהגת המעורבת הנוספת, ודוח בוחן התנועה שהוגש. בכל זאת, בסוף הליך משא ומתן מול המאשימה, הסכים הנאשם להודות בעבירת ההריגה, בין היתר מתוך הבנה שהדבר חשוב למשפחת המנוחה. עיון בתסקירי שירות המבחן מלמד כי לנאשם קשה עם ההליך, עם התאונה ועם תוצאותיה. הסנגור ציין כי הוא מלווה את הנאשם מזה שלוש שנים, וכי הנאשם חי את התאונה וחווה אותה על בשרו, באופן קבוע.

ב"כ הנאשם התייחס לפסיקה שהפנתה אליה המאשימה, לעניין הפסילה המבוקשת, וטען כי המקרים שהוצגו חמורים יותר, ודרגת האלכוהול בגוף אותם נהגים הייתה גבוהה. בענייננו, סברו גם עדי התביעה וגם עדי ההגנה שהנאשם לא היה תחת השפעת הסמים בזמן הנהיגה. בוחן התנועה תיאר נאשם שלא נראה שיכור, וכך נראה גם בסרטוני השחזור. הסנגור מזכיר, נוסף על כך, שלא בוצעה לנאשם בדיקת מאפיינים, כי הוא לא היה נראה תחת השפעה. בהמשך לכך, עמד הסנגור על שינוי התפיסה הרווחת ביחס לסם הקנאביס, כך שאלמלא התאונה, לטענתו, כלל לא היה מוגש כתב אישום רק בשל הנהיגה בשכרות.

הסנגור הפנה לאמור בתסקירי שירות המבחן ולכך שהנאשם - בן 42, אב לשתי בנות מתבגרות בגילאים 14 ו-15.5 - עומד לפני שלוש שנות מאסר. מצבו של הנאשם קשה מאוד מאז קרות התאונה, כפי שעולה מהתסקיר. אביו נפטר לפני כ-7 שנים ומאז הוא מסייע לאמו ככל שניתן. לפיכך ביקש הסנגור להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, כך שהפיצויים יהיו מתונים, על מנת שיוכל לעמוד בהם ולא לגרום צער נוסף למשפחה.

באשר לרכיב הפסילה, עתר הסנגור להסתפק ברף הנמוך של הטווח שבו דובר, בין היתר לנוכח היעדר השפעת הסם בפועל, סיום ההליך בהסדר, ואף לנוכח סקירת הפסיקה שהגישה המאשימה.

דבר הנאשם

7. הנאשם ביקש שלא לומר דבר. סנגורו מסר כי המעמד קשה לו וכי הוא אינו מסוגל לדבר בשלב זה.

דין והכרעה

8. כאמור, בענייננו הוצג הסדר טיעון שכלל הסכמות עונשיות בין הצדדים, לרבות באשר לרכיב המאסר, כך שיעמוד על 36 חודשי מאסר בפועל. את סבירות ההסדר המתואר, יש לבחון, בין היתר, על רקע העונש ההולם לעבירה, שהרי קיומו של הסדר אינו פוטר מקביעת מתחם לפי תיקון 113 לחוק (ראו ע"פ 2454/18 **עזרא שיינברג נ' מדינת ישראל** [2.12.18, תוקן 6.12.18]; ע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** [4.12.13]; ע"פ 2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** [30.4.17]).

9. הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות הם שמירה על ביטחון ושלומו של הציבור, ושמירה על שלמות גופו של כל פרט בו.

10. מידת הפגיעה בערכים הללו היא גבוהה מאד, לנוכח התוצאה הקטלנית, לצד הנזקים הנוספים והרבים שנגרמו לבני המשפחה ובפרט לנכדה, כאמור, וכן לנהגת, לנהג ולרכביהם.

זה המקום לציין, כי הארכת בתיאור עדויות בני משפחתה של המנוחה לעונש, מאחר שהם היטיבו לצייר תמונה מפורטת, ששיקפה לכל שומע את דמותה היפה והמיוחדת של כרמלה ז"ל, והמחישה מה גדול האובדן. דבריהם לימדו עד כמה חסרונה מורגש בקרב כל אוהביה, מה גדול החור שנפער בקרב המשפחה בלכתה, ועד כמה הם כואבים גם את האסון, אך גם את נסיבות התרחשותו. הכול, בצירוף ההבנה המטלטלת של מה שעשוי היה להתרחש לנכדתה הפעוטה שהייתה בעגלה - אסון נוסף, שנמנע באורח נס. לכל אלה לא יכול, כמובן, להנתן בגזר הדין מענה שיהווה מרפא או מזור אמיתי למשפחה, אך הדברים נקלטו היטב.

11. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירה**: לא ניתן לומר שקדם תכנון לביצוע העבירות, אך הנאשם נהג בחוסר אחריות כשהחליט לנהוג ברכבו לאחר שצרך סמים. הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם הוא משמעותי ביותר, ואך בנס ניצלה הנכדה, רום, מפגיעה פיזית קשה. נוסף על כך וכפי שמקרה זה מלמד, סכנה נשקפה גם למי שכלל לא נכח בכביש עצמו ולא נהג בכלי רכב באותה עת. הנזק הקונקרטי שנגרם משמעותי גם הוא, לנוכח הפגיעות הרבות בגוף וברכוש, ובפרט לנוכח הנזק החמור ביותר שניתן להעלות על הדעת - מותו של אדם.

מדיניות הענישה הנוהגת

בע"פ 4169/09 **יצחק דנינו נ' מדינת ישראל** [16.12.09], שאליו הפנתה המאשימה, נידון ערעור נאשם, שהורשע על פי הודאתו, בעבירות של הריגה ונהיגה בשכרות, ונגזרו עליו 36 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, ו**פסילת רישיון נהיגה למשך 20 שנים**. המערער נהג ברכב כשלידו ישב המנוח, שלא היה חגור בחגורת בטיחות. המערער היה תחת השפעת אלכוהול (ריכוז של 475 מיקרוגרם אלכוהול בליטר נושא), והוא נהג במהירות של כ-120 קמ"ש, אף שהמהירות המותרת באותו מקום הייתה 90 קמ"ש. בשלב כשלהו הסיט המערער את מבטו מהכביש כדי להחזיר קופסת סיגריות

לכיס, וכתוצאה מהאלכוהול שלגם והמהירות המופרזת שבה נהג, איבד את השליטה על הרכב ופגע בעוצמה במעקה הבטיחות. בהמשך, הוטחה המכונית ברכב אחר ופגעה בו בצדו הימני, ושבה ופגעה במעקה הבטיחות. כתוצאה מכך, נגרם מותו של המנוח, בעוד שהמערער ונוסעים ברכב האחר נפצעו קל. ערעור הנאשם על גזר הדין נדחה, בנימוק כי העונש שהושת עליו מצוי בטווח שעליו הסכימו הצדדים בגדר הסכם הטיעון, וכי המערער חטא בנהיגה רשלנית, במהירות מופרזת, ושעה שהיה נתון תחת השפעתו של משקה משכר. בית המשפט ציין כי השהייה בתנאי כליאה למי שאינו מורגל בה, היא אכן קשה ומייסרת, אך "קשה הוא שבעתיים האסון שהמיטה התאונה על הקורבן ובני משפחתו".

בת"פ (מחוזי נצרת) 1065/07 **מדינת ישראל נ' רפאת חמאד** [23.9.09], שאליו הפנתה המאשימה, נידון נאשם שהורשע על פי הודאתו, בעבירות של הריגה, מעשה פזיזות תוך נהיגת רכב, נהיגה בשכרות, עזיבת מקום תאונה, נהיגה בקלות ראש שגרמה לנזק לאדם ולרכוש, נהיגה במהירות בלתי סבירה, וסטייה מנתיב הנסיעה. הנאשם נהג ברכב משא, שעה שהיה שיכור ובדמו רמת אלכוהול של 310% מ"ג לפחות. במהלך נסיעתו, ולאחר שעבר מעגל תנועה, איבד הנאשם את השליטה במשאית, סטה ועבר אי תנועה בנוי שבאמצע הכביש, והגיע לנתיב הנגדי, שם התנגש עם חזיתו בחזית של רכב פרטי, וגרר אותו לאי התנועה עד לנתיב נסיעתו [כך בגזר הדין]. כתוצאה מכך, נהרגה הנוסעת שברכב הפרטי, ונהג הרכב נפצע קשות ונזקק לניתוחים וטיפולים ממושכים. מיד לאחר התאונה עזב הנאשם את המקום מבלי למסור את פרטיו ולהודיע למשטרה, ומבלי להזעיק שירותי הצלה. לנאשם 18 הרשעות תעבורה שנאספו על ידו במשך 5 שנים בודדות, ומנגד, הוא הודה (בסיום שמיעת ראיות) והביע חרטה. נגזרו 32 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי ופסילת רישיון נהיגה למשך 13 שנים.

בת"פ (מחוזי חיפה) 6123/07 **מדינת ישראל נ' בורהאן דאר-אלחנ' [6.3.08]**, שאליו הפנתה המאשימה, הורשע נאשם, על פי הודאתו, בעבירות של הריגה, נהיגה בשכרות, נהיגה במהירות שאינה סבירה, סטייה מנתיב נסיעה והתנהגות בדרך שגרמה לחבלה של ממש לאדם. הנאשם נהג בכביש בין-עירוני שהמהירות המותרת בו היא 90 קמ"ש. בהגיעו לעקומה, כשהוא נוסע במהירות של 100-110 קמ"ש, סטה מנתיב נסיעתו, פגע במעקה הבטיחות, הסתחרר עם הרכב ותוך כדי הסחרור ירד לשולי הכביש ופגע בעצים, התהפך ונעצר בסוף בתוך השטח הסמוך לכביש. הנאשם נהג לאחר ששתה משקה אלכוהולי ובדמו 109 מ"ל ריכוז אלכוהול לכל 100 מ"ל. במהלך התאונה הועף מהרכב המנוח, שישב במושב האחורי ונגרמו לו חבלות רבות, דימום תוך בטני ופגיעות באיברים פנימיים. לנוסע נוסף נגרמו חבלות, ולנאשם עצמו נגרמו חבלות ראש, צוואר וגב תחתון. המדובר היה בנאשם צעיר, שהודה במיוחס לו והביע חרטה. נגזרו 32 חודשי מאסר ופסילת רישיון נהיגה למשך 15 שנים.

בע"פ 4107/16 **מאור כהן נ' מדינת ישראל** [22.2.17], נידון ערעור נאשם שהורשע בשתי עבירות של הריגה, נהיגה בשכרות ונהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונת דרכים, והושתו עליו שמונה וחצי שנות מאסר בפועל. מדובר במי שהיה נהג משאית במקצועו, שנהג במשאית כפולה עמוסת מטען. רכב פרטי השתלב בנתיב הנסיעה של המשאית והאט את מהירותו, על מנת לשמור מרחק ממכונית אחרת שנסעה לפניו. ההאטה הפתאומית הפתיעה את הנאשם, שלחץ בחוזקה על דוושת הבלמים, אולם בכך לא היה כדי להאט את מהירות נסיעת המשאית במידה הנדרשת. המשאית התנגשה ברכב הפרטי, ושתיים מנוסעות הרכב קיפחו את חייהן. חקירת המשטרה העלתה כי הנאשם נהג במשאית כשהוא נתון תחת השפעת סם מסוכן מסוג קנאביס. נקבע מתחם שנע בין 7 ל-11 שנות מאסר בפועל, ועל הנאשם נגזרו 8.5 שנות מאסר ופסילת רישיון נהיגה למשך 15 שנים, לצד מאסרים מותנים ופיצוי.

בע"פ 3214/13 **דימטרי קלשניקוב נ' מדינת ישראל** [2.10.14] דובר בבחור צעיר שנהג ברכב לאחר ששתה משקאות אלכוהוליים במידה שעולה כדי נהיגה בשכרות. בנהיגתו הוא סטה ממסלול הנהיגה ואיבד שליטה על הרכב,

אשר עלה על אי תנועה בנוי והתנגש בעמוד רמזור ובעמוד תמרור. בתאונה שנגרמה נפגע המערער עצמו, ואילו אחד מחבריו שנסע עמו ברכב מת. המערער הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של הריגה, נהיגה תחת השפעת משקה משכר, סטייה מנתיב נסיעה, מהירות בלתי סבירה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בת-תוקף. נגזרו 52 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה למשך 12 שנים ועונשים נלווים. בית המשפט התחשב בגילו הצעיר, נסיבות המשפחתיות ועדויות של עדי אופי מטעמו. מנגד, נלקחה בחשבון חומרת העבירות שבהן הורשע, תוך התייחסות לשיקולי הרתעה וגמול. בערעור, הפנה המערער למאמצי שיקום ניכרים והשתתפותו במסגרות טיפוליות בכלא. בית המשפט העליון דחה את הערעור, על אף התרשמותו מכברת הדרך שעשה ומאמצי השיקום, שכן כלל השיקולים כבר נלקחו בחשבון בגזר דינו של בית המשפט המחוזי.

בע"פ 1894/14 **אנדרי צ'אקול נ' מדינת ישראל** [13.1.15] נידון מערער שהורשע בעבירות הריגה, חבלה חמורה ונהיגה תחת השפעת משקאות משכרים. בהיותו נהג חדש, שתה המערער לשכרה ולאחר לילה ללא שינה הסיע ברכב שלושה נוסעים, מבלי שוויידא כי הם חגורים בחגורת בטיחות. במהלך הנסיעה איבד את השליטה ברכב, סטה מנתיב הנסיעה והתהפך. נוסעי הרכב הועפו ממנו, שניים נחבלו קשות ואחד מהם נהרג במקום. נקבע מתחם שנע בין 4 ל-10.5 שנות מאסר בפועל, ועל הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, שנמצא בראשיתו של הליך שיקום, נגזרו 8.5 שנות מאסר בפועל. ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחה.

13. לנוכח המפורט לעיל, סבורני כי מתחם העונש ההולם בנסיבות דנן, נע בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל. לפיכך, עונש המאסר שעליו הסכימו הצדדים הוא ראוי, ונמצא בטווח הענישה הנוהגת. מדובר באיש משפחה נורמטיבי, שלקח אחריות והביע חרטה ונעדר עבר פלילי, כך שגם מיקומו בתחתית המתחם היא סבירה בנסיבות העניין. פסקי הדין מהשנים האחרונות שנסקרו מלמדים על מתחמי ענישה גבוהים במקצת, אולם מקרים אלו כללו נסיבות מחמירות הנעדרות מעניינינו (רמות אלוהול גבוהות ביותר, היות הנאשם נהג צעיר, נהיגה מעל המהירות המותרת, הרשעה בעבירות חמורות נוספות, פגיעה קשה ביותר מאדם אחד וכו'). משמדובר במאסר שאינו ארוך, באופן יחסי, בעבירות הנידונות, דומה כי יש מקום לאזנו, תוך החמרה ברכיבי הפסילה והפיצוי.

14. לעניין **רכיב הפסילה**, שקלתי את עברו התעבורתי של הנאשם, ובפרט את הרשעתו הקודמת בעבירה של נהיגה בשכרות. יש צורך בעונש פסילה מרתיע גם כלפי כולי עלמא, וגם באופן פרטני בעניינו של הנאשם, כעולה גם מהתסקירים בעניינו. שמעתי גם את המסר החד שביקש בן זוגה של המנוחה להעביר בדבריו בטיעונים לעונש, בהתייחס לצורך בהרתעה. אף אני מסכימה שיש להעביר מסר ברור בנושא זה.

מנגד, לקחתי בחשבון את דברי העדים, מטעם שני הצדדים, שלפיהם לא הייתה השפעה בפועל של סם הקנאביס על הנאשם, בזמן התאונה.

לפיכך אני מוצאת לנכון להטיל פסילה לתקופה ארוכה מזו שעתר לה ב"כ הנאשם, וקצרה מזו שעתרה לה ב"כ המאשימה ושהוטלה במקרים חמורים יותר.

15. באשר ל**פיצוי**, סבורני כי יש להורות על תשלום פיצוי, שיבטא באופן מוחשי את לקיחת האחריות והבעת החרטה מצד הנאשם, כמו גם ביטוי להכרה בסבל הרב שנגרם למשפחת המנוחה ולנכדתה. עם זאת, ברור שכל פיצוי לא יבטא נכונה את הכאב שנגרם ליקירי המנוחה, שאליו התייחסתי בפסקה 10 לעיל. כמו כן ראוי להטיל פיצוי שהנאשם יעמוד עמו 10

בו, בהתחשב במידת מה גם במגבלותיו הכלכליות, וגם בכך שהוא עתיד לשאת תקופת מאסר. ברי, שהפיצוי לא ייקבע בשיעור שמשקף את הנזק והצער העצום שנגרמו למשפחת המנוחה.

16. בהתחשב בכך שיש להטיל פיצוי, המאשימה בהגינותה לא עתרה להטלת קנס, ואכן - לא אטילו.

סיכום

17. על יסוד כלל השיקולים שמניתי לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בן 36 חודשים, בניכוי ימי מעצרו;

ב. מאסר בן 18 חודשים, אך הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור עבירת הריגה;

מאסר בן 8 חודשים, אך הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור עבירת נהיגה בשכרות או גרם מוות ברשלנות;

ג. פסילה בפועל מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה למשך 13 שנים מיום הפסילה המנהלית (20.5.16). הובהר לבית המשפט שרשיונו של הנאשם כבר מופקד במזכירות בית המשפט;

ד. 24 חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, אך הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם בתוך שנתיים מיום שיינתן לו רישיון יעבור עבירה שבה הורשע, או גרם מוות ברשלנות;

ה. פיצוי לטובת משפחת המנוחה בסך ₪ 15,000, אשר ישולם ב-15 תשלומים החל מיום 1.7.19 ובכל 1 בחודש בחודשים שלאחר מכן. אי עמידה בשני תשלומים רצופים תעמיד את כל יתרת הפיצוי לפירעון מיידי. התשלום יופקד בבית המשפט ויועבר למר דורון רותם, בהתאם לפרטים שיימסרו במזכירות בית המשפט.

18. שירות המבחן רשאי להמשיך בקשר עם הנאשם עד תחילת מאסרו, בהתאם לעתירתו בתסקיר מיום 31.12.18.

הנאשם יתייצב לנשיאת מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 19.5.19 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

הערבויות שהופקדו בהליך המעצר תשמשנה להבטחת ההתייצבות למאסר או לכל הליך אחר בקשר לתיק זה.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ג' אדר ב' תשע"ט, 10 מרץ 2019, בנכחות הצדדים.